

grundigt med de berørte organisationer; det er en ualmindelig klog skik.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er meget glad for, at hr. Niels Helveg Petersen i sin gennemgang af forslaget hæfter sig ved det problem, der ligger i, at vi her står over for et så utrolig bureaukratisk forslag, for det opfatter jeg sådan, at hr. Niels Helveg Petersen i virkeligheden ville have støttet Enhedslistens forslag, hvis det var kommet til behandling, før regeringen nåede at fremsætte sit forslag, men lad det nu ligge.

Kl. 20.45

Det, jeg egentlig vil spørge hr. Niels Helveg Petersen om, er: Der tales jo så meget om ideologier, og ministeren og de borgerlige ordførere påstår, at vores modstand er ideologisk, at venstrefløjens modstand er ideologisk. Jeg er socialist, og hr. Niels Helveg Petersen er borgerlig, men ikke desto mindre er vi jo enige om, at det her forslag ikke duer. Tyder det ikke på, at det sådan set bare simpelt hen er et dårligt forslag, og at det ikke rigtig har noget med ideologi at gøre?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg må sige, at den bureaukratiske opbygning af dette forslag er ikke overbevisende. Jeg er helt sikker på, at det bureaukrati, der skal bygges op for en forsøgsordning for 3 år, vil blive uhyre omfattende, og at vi vil se en meget besværlig sagsgang. Det er ikke ideologi, det er et meget praktisk og pragmatisk synspunkt, som jeg mener både borgerlige og ikkeborgerlige burde kunne enes om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønskes flere korte bemærkninger? ... Nej. Så siger vi tak til hr. Niels Helveg Petersen.

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KD):

Der er sagt rigtig meget om det her område og til det her lovforslag både her i dag og i det seneste års tid. Derfor vil jeg ikke sige en hel masse, men blot sige, at der står i bemærkningerne, at der skal være et reelt valg mellem ejer- og lejeboliger, men det synes vi jo egentlig også at der er i dag, og derfor har vi stadig væk ikke helt begrebet, hvorfor det her initiativ egentlig skal tages.

Salg af almene boliger er vi hos Kristendemokraterne imod.

I Boligudvalget tog vi på en studietur for at se på, hvordan salg af almene lejeboliger virkede i andre lande, og jeg tror nok, at hvis alle havde været med os på den studietur til England – selv om jeg kan høre, at vi har tolket det, vi har set, forskelligt – ville man blive temmelig nedslået over resultatet af salg af almene boliger.

Formålet med initiativet her er, at man gerne vil modvirke ghettodannelser, man vil gerne, at det skal resultere i, at der bliver bygget flere boliger, og man vil også give mennesker mulighed for at spare op i boligen. Jeg kan da kun sige, at jeg håber, at nogle af disse mål bliver opfyldt, for det ville da være positivt for alle parter.

Men det, vi så i London, var noget helt andet end det, der bliver beskrevet i forslaget her. Det, vi så, var, at priserne på ejerlejligheder steg helt ude af kontrol, og helt almindelige mennesker som lærere, politibetjente, sygeplejersker osv. havde slet ikke længere råd til at bo i London, men måtte bo langt derfra, selv om de arbejdede inde i London.

Derudover var det største problem, som jeg så det, at antallet af hjemløse og socialt svage steg i alvorlig grad. De frivillige organisationer i London kunne på ingen måde følge med og hjælpe det hastigt voksende antal hjemløse. Det, man oplevede i England, var endvidere, at kommunerne tabte penge på salget, således at det var helt ude af kontrol for dem.

Det, som også skete, var, at den, der havde købt lejligheden, ofte hurtigt solgte den videre til en ny køber, således at den nye ejer tjente en del penge på det. I England var det så også sådan, at et ejendomsfirma kunne tilbyde en lejer penge til at købe lejligheden, han kunne så bo i den i et antal år, og herefter skulle han flytte ud af den for en lille sum penge. Så var det jo egentlig firmaet, der nu ejede lejligheden, og det var der blevet en hel industri ud af i England.

Men det lille beløb, som den tidligere lejer/-ejer havde fået af firmaet, var jo slet ikke nok til, at han kunne købe en ny bolig, så nu stod han der med fletningerne i postkassen og havde hverken lejebolig eller ejerbolig. Det, han havde råd til, var at leje en lejlighed, men dem var der ingen af. Så det hele var en umulig situation, man havde bragt disse mennesker i.

De her skrækvisioner behøver jo ikke at blive realiteterne i Danmark, det er ikke det, jeg står og siger. Men man kan naturligvis frygte, at nogle af disse skrækvisioner, som er realiteten i